

ارائه تلکرامی در گروه مدیران حرفه‌ای منابع انسانی

به دعوت آقای دکتر صفری و به تاریخ ۲۹/۰۷/۹۵ ساعت ۲۰ تا ۲۲

با موضوع ارزشیابی شغل با رویکرد هی

Aminforoutan.ir

با نام خدا، بحث را آغاز می کنیم.

چرا ارزشیابی شغل لازم است؟

قبل از ورود به بحث ارزشیابی شغل لازم است به مبانی نظام های جبران خدمات گریزی بزنیم تا ضرورت ارزشیابی شغل را درک کنیم. در نظام های جبران خدمات سه Equity مهم است. ترجمه دقیقی برای این کلمه پیدا نکردم اما بنده از کلمه توانمند برای این مفهوم استفاده می کنم.

اولین مورد Internal Equity است یعنی توازن داخلی. بدین معنا که پرداخت باید متناسب با پیچیدگی و مسؤولیت های شغل باشد و اگر شغلی پیچیدگی و مسؤولیت بیشتری دارد متصدی آن باید از پرداخت بالاتری بهره مند شود. ابزار آن هم ارزشیابی شغل است. یعنی با ارزشیابی شغل می خواهیم اولین رکن نظام پرداخت یعنی توازن داخلی را مهیا کنیم.

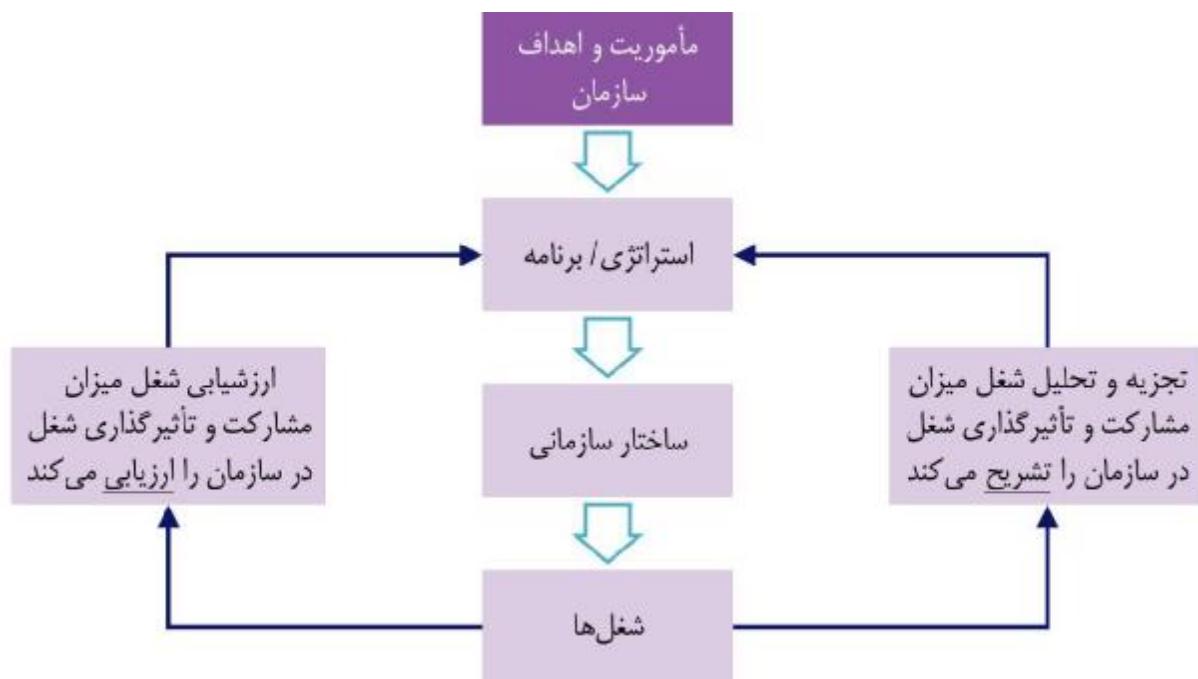
دومین مورد External Competitiveness یا External Equity است یعنی توازن بیرونی یا رقابت پذیری بیرونی. بدین معنا که پرداخت ما باید متناسب با سازمانی های بیرونی باشد در غیر این صورت به مرور کارکنان را از دست خواهیم داد. ابزار آن هم مطالعه حقوق دستمزد یا Salary Survey می باشد. این مورد حلقه گم شده در ایران محسوب می شود. قبل از تحریم ها شرکت هی گروپ در ایران وارد این موضوع شده بود. در حال حاضر هم شرکت آتبه روشن فعالیت دارد. وزارت کار هم کارهایی را در دست دارد.

سومین مورد Personal Equity می باشد یا توازن فردی. بدین معنا که اگر دو نفر در شغل یکسان هستند اما عملکرد ایشان متفاوت است باید پرداخت متفاوت به ایشان صورت گیرد. که ابزار آن هم ارزیابی عملکرد و مباحث مربوط به آن است.

البته چهارمی هم هست که می توان از آن فعلاً گذشت. چهارمین Equity را Organization Equity یا توازن سازمانی می گویند. بدین معنا که حقوق همه ذی نفعان از جمله سهامداران، کارکنان باید در پرداخت رعایت شود.

جاگاه ارزشیابی شغل در سازمان

موضوع بعدی که نیاز است به آن اشاره شود این است که در فعالیت های منابع انسانی جایگاه ارزشیابی شغل کجاست و کی باید به آن پرداخت؟

همان طور که ملاحظه می فرمایید بعد از تعیین استراتژی های سازمان، باید ساختار سازمانی متناسب با فرایندهای سازمانی به نحوی شکل بگیرد که تحقق استراتژی را تسهیل نماید. یعنی ساختار سازمانی باید پشتیبان استراتژی های سازمان باشد. بدیهی است در صورت تغییر در استراتژی سازمان یا سایر تغییرات محیطی و درونی در سازمان، ساختار سازمانی هم متناسب با آن تغییر کند تا از این که استراتژی را پشتیبانی می کند اطمینان حاصل شود.

قاعدتا با تشکیل ساختار، شغل ها شکل می گیرند. از این جا به بعد است که موضوع تجزیه و تحلیل شغل، تهیه شناسنامه شغل (که یک سند پایه در منابع انسانی محسوب می شود) و ارزشیابی شغل مطرح می شود. در واقع ارزشیابی شغل میزان تأثیر هر شغل بر تحقق استراتژی ها و میزان نقش شغل در پیشبرد برنامه های سازمان را ارزیابی می کند.

تعريف ارزشیابی شغل

ارزشیابی شغل یک فرایند نظاممند جهت رتبه‌بندی منطقی و منصفانه شغل ها توسط مقایسه شغل نسبت به شغل دیگر و یا شغل نسبت به یک مقیاس از پیش تعیین شده برای تعیین میزان اهمیت نسبی شغل ها در سازمان است.

ویژگی های ارزشیابی شغل

نکته مهم این است که ارزشیابی شغل اهمیت نسبی شغل ها نسبت به همدیگر را تعیین می کند یعنی نسبی بودن آن مهم است. باید توجه داشت که ارزشیابی شغل یک فرایند نسبی، قضاوتی، ساختار یافته و متمرکز بر شغل است.

هر چقدر متد انتخابی برای ارزشیابی شغل ساختارمندتر باشد قاعدها قابل دفاع تر است اما باید توجه داشت که به هر حال، مبنای بر قضاوت است. ارزشیابی شغل یک فرایند شبیه علم شیمی نیست بلکه بر مبنای قضاوت است.

قضاؤت هم حتما دارای خطأ است. بنابراین نمی توان ارزشیابی شغل را بدون خطأ دانست بلکه باید خطای آن را کنترل، محدود و کم کرد.

در ارزشیابی شغل باید روی شغل تمرکز کرد نه شاغل. خطای ارزشیابی شغل بر اساس شاغل فعلی خیلی محتمل است که انفاق بیفتد. ارزیاب همواره باید به این نکته توجه کند.

روش‌های ارزشیابی شغل

روش‌های مختلفی برای ارزشیابی شغل وجود دارد مانند هي، مرسر، مرک، البته در ادبیات موضوع معمولاً چهار روش رتبه بندی، طبقه بندی، مقایسه عوامل و امتیازی را مطرح می کنند. روش‌های معروف می تواند در این چهار دسته بگنجند یا مثلاً ترکیبی از آن‌ها. مثلاً هي را ترکیبی از مقایسه عوامل و امتیازی می دانند. البته تاکیدی هم روی آن نیست. به هر حال روش هي در دنیا رایج ترین روش ارزشیابی شغل است.

طبق اطلاعات خود هي گروپ بیشتر شرکت‌های فورچون ۵۰۰ از این روش استفاده می کنند. میلیون‌ها شغل با این روش ارزشیابی شده‌اند.

چگونه ارزشیابی موفقی داشته باشيم؟

برای یک ارزشیابی دقیق باید هم شناخت خوبی از شغل وجود داشته باشد، هم تسلط بر مبتدولوژی وجود داشته باشد و هم قضاؤت دقیق انجام شود.

برای این که شناخت خوبی از شغل وجود داشته باشد نه تنها باید خود شغل مورد بررسی دقیق قرار گیرد بلکه باید بافتار یا Context آن هم بررسی شود بدین معنا که بافت سازمان، ساختار سازمانی، فرایندها، ارزش‌ها، ویژگی‌های خاص آن صنعت یا عرف‌ها و ... بررسی شود. در واقع ارزیاب باید شناخت خوبی، هم نسبت به شغل داشته باشد و هم نسبت به سازمان و حتی شناخت نسبت به صنعت.

یک نکته مهم این است که قبل از تجزیه و تحلیل شغل، باید تصمیم گیری شود که از چه روشی برای ارزشیابی شغل می خواهیم استفاده کنیم. چرا که اطلاعات لازم برای ارزشیابی شغل باید در مرحله تجزیه تحلیل شغل و تهیه شرح شغل جمع آوری شود. اگر روی روش ارزشیابی شغل تصمیم نگرفته باشیم ممکن است دچار دوباره کاری زیادی شویم.

سؤال: آیا می‌توان گفت که مدل‌هی تنها برای ارزشیابی شغل‌های دانشی و مدیریتی مناسب است؟

پاسخ: من با این جمله موافق نیستم. این جمله را هم زیاد می‌شنوم اما نمی‌دانم چگونه رواج پیدا کرده است. وقتی ۷۰٪ ارزشیابی شغل در دنیا با روش هي است چگونه ممکن است تنها برای سازمان‌های دانشی مفید باشد.

خطوط راهنمای ارزشیابی شغل

چند خط راهنمای و رهنمود اصلی در ارزشیابی شغل وجود دارد که بسیار مهم است و همواره باید به آن‌ها توجه کرد. اتفاقاً بیشتر اعتراضات احتمالی کارکنان را هم با این رهنمودها می‌توان پاسخ داد.

اول این که شغل آن گونه که الان هست باید ارزشیابی شود نه آن گونه قرار است در آینده باشد. بدین معنا که وضعیت فعلی شغل مهم است. اگر بعداً تغییر کرد باید دوباره ارزشیابی شود. ارزشیابی شغل یک فرایند دینامیک و پویا است و این طور نیست که یک بار انجام شود و باقیانی گردد. بلکه به ازای هر تغییر عمده در شغل‌ها، باید

مجدددا ارزشیابی صورت گیرد. توجه فرمایید که تغییرات عمدی مد نظر است.

دوم این که شغل بر این اساس ارزشیابی می شود که قرار است شاغلی با عملکرد قابل قبول در آن شغل قرار گیرد نه شاغلی که عملکردش خطا دارد. این فرض بسیار مهمی است و پاسخ بسیاری از Claim ها است. برای روشن تر شدن موضوع بهتر است یک مثال بزنم.

فرض کنید دریک سازمان، دیگ بخار بزرگی وجود دارد که اگر منفجر شود خسارات جبران ناپذیری وارد می شود. یک گیج هم هست که نشان دهنده فشار بخار است و اگر به مرحله قرمز برسد باید سریعاً یک دکمه مخصوص زده شود تا فشار دیگ تعديل شود. بنابراین یک نفر به عنوان متصدی دیگ بخار استخدام می شود و کارش این است که هر وقت عقره گیج به محدوده قرمز رسید دکمه مخصوص را بزند. توضیح این کار برای شاغل آن ساده است و کافی است شاغل به گیج نگاه کند و دکمه مخصوص را بزند. پس پیچیدگی خاصی ندارد و مساله بزرگی هم قرار نیست حل شود. امتیازاتی که این شغل در ارزشیابی می گیرد زیاد نیست و نهایتاً امتیاز شغل پایین می شود. اما این متصدی اعتراض می کند که شما شغل مرا خوب درک نکرده اید. استدلالش هم این است که می دانید اگر من اشتباه کنم و به موقع دکمه مخصوص را نزنم و دیگ منفجر شود چه خسارات سنگینی وارد می شود؟

در نگاه اول استدلالش منطقی به نظر می رسد و شاید ارزیاب تحت تاثیر قرار گیرد. اما طبق این خط راهنمای، قرار نیست عملکرد شاغل اشتباه باشد. شغل بر این اساس ارزشیابی می شود که عملکرد شاغل کاملاً قابل قبول است.

در فرایند ارزشیابی شغل باید روی شغل تمرکز شود نه شاغل، وضعیت پرداخت های فعلی هم نباید روی ارزشیابی شغل موثر باشد. شاید در سازمان ها با افزایی مواجه شویم که حقوق آن ها زیادی بالا به نظر برسد یا بر عکس. شاید وضعیت پرداخت های جاری سازمان بالانس نباشد و اصلاً یکی از اهداف ارزشیابی این است که بالانس شود. نهایتاً باید در انتهای ارزشیابی به اتفاق نظر رسید پس این فرایند یک طرفه و ابلاغی نخواهد بود بلکه باید بازخوردها دریافت و رسیدگی شود و نهایتاً جمع بندی شود. البته تجربه نشان داده نهایتاً نمی توان نظر موافق همه را جلب کرد. ما باید فرایند رسیدگی داشته باشیم تا حس عدالت به وجود آید. وگرنم ممکن است نظرات برخی نهایتاً تامین نشود خصوصاً کسانی که شغل آن ها پایین تر ارزشیابی می شود.

مبانی، معیارها و زیر معیارهای مدل هی

مدل ارزشیابی هی گروپ یک مدل بسیار ساخت یافته است اما مبانی ساده ای دارد. اسم کامل این متد هم The Hay Guide Chart Profile Method of Job Evaluation می باشد. مبانی این متد به این شرح است:

هر شغلی بدین سبب به وجود می آید که خروجی و End Result داشته باشد پس هر شغلی نسبت به یک سری مسائل باید پاسخگو باشد. «معیار پاسخگویی یا Accountability». البته ترجمه این واژه هم شاید به طور دقیق وجود نداشته باشد اما بندۀ پاسخگویی را انتخاب کردم.

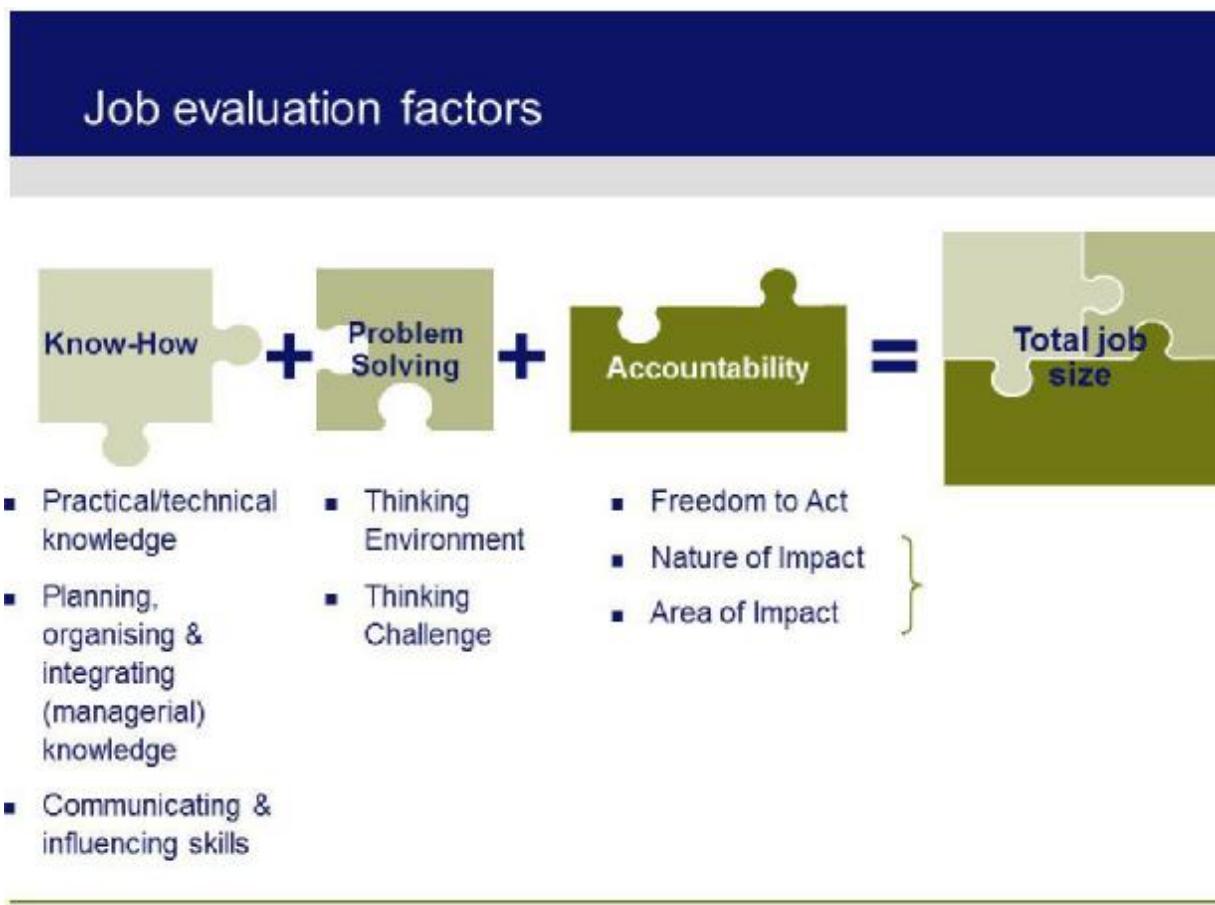
حال برای این که شاغل آن شغل بتواند پاسخگو باشد باید مسائلی را که با آن مواجه می شود حل کند یعنی باید حل مساله داشته باشد تا پاسخگو باشد. «معیار حل مساله یا Problem Solving».

برای این که شغل بتواند مسائل را حل کند نیازمند دانش است. این دانش یا ناشی از تحصیل و آموزش آکادمیک است یا ناشی از تجربه و دانش عملی. «معیار دانش یا Know-how». البته ترجمه این Know-how را دانش چگونگی انجام کار، دانش فنی، فوت و فن و ... گفته اند که برای اختصار از همان دانش استفاده می کنیم. یعنی دانش چگونگی انجام کارها و حل مسائلی که با آن مواجه می شویم با هدف پاسخگویی.

این سه معیار، معیارهای اصلی این مدل هستند البته هر کدام زیر معیارهایی هم دارند. یک معیار فرعی دیگر هم وجود دارد به نام working Condition یا شرایط کاری. که مشابه همان شرایط کاری در مدل وزارت کار است (شرایط فیزیکی، کوشش جسمانی، استرس...). این معیار فرعی جزو معیارهای اصلی مدل نیست و بعداً به آن اضافه

شده است. شاید یکی از دلایلی که می‌گویند هی برای شغلی‌های کارشناسی و مدیریتی و دانشی مناسب است و برای شغل‌های عملیاتی و کارگاهی مناسب نیست به خاطر عدم اطلاع از این معیار فرعی است. در آموزش‌های رسمی هی به این معیار فرعی پرداخته نمی‌شود و جزو سیلاس رسمی آن نیست. اما بنده در آموزش‌هایی که برگزار می‌کنم به این معیار فرعی هم اشاره می‌کنم.

زیر معیارهای هر یک از معیارهای اصلی به شرح زیر است:

Presented by Amin Foroutan aminforoutan.ir

همان طور که ملاحظه می‌فرمایید معیار دانش سه زیر معیار دارد: دانش تکنیکال یا تجربی، مهارت‌های مدیریتی و ارتباطات و تاثیرگذاری بر دیگران. البته منظور از مهارت مدیریتی این نیست که ویژه شغل های مدیریتی است. هر شغلی حدودی از برنامه ریزی و سازمان دهی و ... (یعنی همان مهارت‌های مدیریتی) را دارد.

حل مساله خود دارای دو زیر معیار است. فضای تفکر و چالش‌های تفکر. بدین معنا که این شغل چقدر با مسایل ساده یا پیچیده مواجه می‌شود و مسایل پیش رو چقدر چالش زا هستند. تناسب زیر معیارهای حل مساله با هم مهم هستند یعنی هر دو زیر معیار باید با هم بزرگ شوند یا با هم کوچک شوند.

معیار پاسخگویی هم دو زیر معیار دارد (البته یکی از زیر معیارها دوگانه است). یکی آزادی عمل و دیگری محدوده و ماهیت اثرگذاری.

هر کدام از این زیر معیارها بر اساس حداول راهنمایی که ساخت یافته هم هستند ارزیابی می‌شوند و امتیاز دهی می‌شوند. البته توضیح آن‌ها در این فرصت کوتاه مقدور نیست (یک برنامه دو روزه است). وقتی امتیاز هر زیر معیار استخراج شود با جمع زدن آن‌ها، امتیاز نهایی شغل تعیین می‌شود.

اصل گام در مدل هی

یک اصل مهم در این متدولوژی هست به نام Step یا گام، به نظر بنده این اصل از امتیازات مدل هی محسوب می شود. در این مدل امتیازات، پله ای است نه پیوسته. یعنی وقتی امتیاز ۱۰۰ وجود دارد امتیاز بعدی ۱۰۱ نیست. امتیاز بعدی ۱۵٪ اختلاف دارد. یعنی بعد از ۱۰۰، امتیاز ۱۱۵ داریم و بعد از آن ۱۲۲ و الی آخر. هر اختلاف ۱۵٪ را یک گام یا Step می گویند. در واقع امتیازات به صورت یک تصاعد هندسی هستند. امتیازات با اختلاف ۱۵٪ چیده شده اند یعنی یک گام با هم تفاوت دارند.

50	57	66	76	87
100	115	132	152	175
200	230	264	304	350
400	460	528	608	700
800	920	1056	1216	1400
1600	1840	2112	2432	2800
3200	3680	4224	4864	5600

قاعدها بعد از ۵ گام، امتیاز دو برابر می شود (۱۵٪ به توان ۵ تقریباً ۲ می شود). اما فلسفه آن چیست؟

دانشمندی به نام آقای وبر یک آزمایش تجربی انجام می دهد بدین شکل که وزنه های مختلف با وزن های نزدیک به هم را به افراد مختلفی می دهد و این آزمایش را با وزنه ها و افراد زیادی تکرار می کند و به یک نتیجه جالب می رسد. این که به طور متوسط افراد وقتی می توانند تفاوت وزنه ها را تشخیص دهند که وزنه ها با هم ۱۵٪ اختلاف داشته باشند. یعنی قضاوت افراد درباره وزنه ها (این که هم وزن هستند یا اختلاف وزن دارند) وقتی دقیق تر است که اختلاف ۱۵٪ وجود داشته باشد. این موضوع نشان دهنده محدودیت قضاوت انسان است. آقای هی هم از همین منطق در جداول امتیازی خود استفاده کرد.

کنترل کیفی در مدل هی

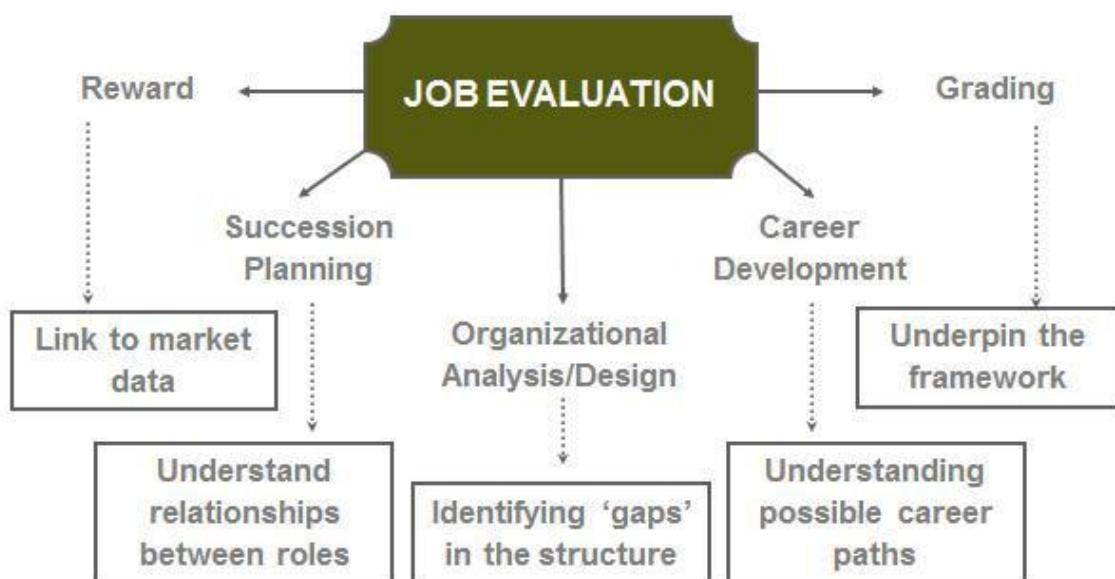
یکی از قابلیت های دیگر متد هی وجود Quality Check یا کنترل کیفی است که در سایر متدها نیست. هدف آن هم این است که خطای قضاوت و ارزیابی را کنترل و کاهش دهد. یعنی بعد از اتمام ارزشیابی شغل، باید فرایند کنترل کیفی صورت گیرد تا اطمینان از ارزیابی صحیح بالا رود.

مثال سه زیر معیار اول هر یک از معیارها، یعنی دانش تکنیکال و تجربی، فضای تفکر و آزادی عمل با هم رابطه منطقی دارند و در جدول ارزیابی به مرور کم می شوند. اگر تغییرات آن ها نسبت به هم زیاد باشند یا به جای کاهش، افزایشی باشند در ارزیابی خطا رخ داده و باید دوباره ارزیابی و اصلاح گردد. ابزارهای کنترل کیفی در واقع تلاش می کنند تا با نشان دادن روابط بین امتیازات هر زیر معیار، خطا را کاهش دهند.

استفاده های جانبی مدل هی

استفاده های جانبی دیگری هم از نتایج این روش می شود. متناسبانه فرصت کافی برای توضیح آن وجود ندارد. امیدوارم مطالب ارائه شده مورد توجه همراهان عزیز قرار گرفته باشد. در آخر ضمن تشکر از همه عزیزان، از این که ارائه کاملتر مطالب به علت کمبود وقت میسر نشد عذر خواهی می کنم.

Possible applications for job evaluation

پایان بحث

خوببختانه این ارائه با استقبال اساتید و متخصصان منابع انسانی عضو این گروه قرار گرفت و بازخوردهای مثبتی دریافت شد.